

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Strategio monacho. 324.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

ἀσβείας ἢ δεισιδαιμονίας μέση τυγ-
χάνουσα ἐκείτην Ἐπιμηρῆται.

Τῷ αὐτῷ. Τηα.

Ἐπειδὴ ὅπως καὶ αἱ ἐρεταὶ μεσότη-
τες εἰσιν, ἠθέλησας μαθεῖν. ἴσθι ὅτι ἡ
μετρί φρόνησις, μέση ἀφελείας ἢ κεκοι-
ρίας ἐστίν. ἡ δὲ ἐλευθερότης, ἀσω-
τίας καὶ φειδωλίας. ἡ δὲ μεγαλοψυ-
χία, ἀλαζονείας καὶ ταπεινότητος. ἡ
δὲ ἀνδρεία, θρασύτητος καὶ δειλίας.
καὶ οὐδὲ πᾶς μετρί ἀκρότητας φεύγειν,
πᾶς δὲ μεσότητος διακίεσθαι.

Μαρτινιανῷ πρεσβυτέρῳ. Τηβ.

Μὴ ζητεῖς πλεῖστον, ὃ βέλπεις, τὸν
καὶ ὑπερφανίας πατέρα. τὴν καὶ ὑπερ-
βίας γεννήτορα, τὸν τῆς ἰδρυ-
τητος, τὴν πάσης κακίας δημιουργόν, τὴν
τῆς πρὸς θεὸν φιλίας σπουδαῖον τὴν
ἀνθρώπων. ἀλλ' ἀρετικῶς, πλεῖστον πάντων
τῆς κακῶν ἀπαλλάτθῃσαι. εἰ δὲ ἰδρυ-
τας ἔχει καὶ πόσις, μὴ διὰ τὸ το-
αὐτῷ σπουδῆσαι, ἀλλὰ διὰ τὸ το-
μάλιστα περιπύξαι, λογίζομενος ὅτι
καὶ ἂν ἄλλων παραγμάτων τὸ μετὰ
πίστω καὶ ἰδρυτῶν κινήσει, καὶ μικρὸν
τυγχάνη, πρῶτον τὸν ὅτι. τὸ δ' αὐτο-
μάτως παρασέσθαι, εὐκαταφρόνητον,
καὶ ὑπερῆχη μέγα.

Ζωσίμῳ πρεσβυτέρῳ. Τηγ.

Ἐπειδὴ αἱ παλαιότες ἔχουσιν ἕδραν,
τῆς οὐκ ἐπιμαίας, τῆς καὶ πλεῖστον κακίας
κρείττονος διορθώσεως εὐρεθείσης, εἰς εὐ-
χάρας πάλιν προπέμμεθα. εἴη τοίνυν σε
αὐτοφρονησῆσαι μετρί τῆς κακίας, εἰς τοῦ
δὲ σάφρονα ἵκειν.

Στατηρίῳ μονάζοντι. Τηδ.

Οἱ ἀρετῆς ἐρωῶντες, καὶ σοφίας ἐαλω-
κότες, ἀκέραιοι πλεῖστον ἔπιθυμῆσαι ὄντες,

pietate hoc valere perspicias. Pietas enim
impietatem & superstitionem interiecta
utramque abdicat.

Eidem. 321.

Quoniam, qua ratione virtutes medio-
critates sunt, ex me quaesisti, illud scito,
quod prudentia inter simplicitatem &
malitiam consistat: liberalitas item in-
ter luxum & tenacitatem: eodemque mo-
do animi magnitudo inter vanitatem &
humilitatem: ac denique fortitudo inter
temeritatem & ignaviam. Quamobrem
nobis faciendum est, ut extrema fugia-
mus, ac media confectemur.

Martiniانو Presbytero. 322.

Ne diuitias expetas, vir optime, quæ fu-
perbiam & arrogantiam pariunt, volupta-
tes subministrant, vitij omnis architectæ
sunt, atque homini amicitiam ad Deum
eripiunt: verum virtutem, quæ ab omni-
bus malis nos vindicat. Quod si labores
ac sudores habet, ne propterea ipsam fu-
gias: quin potius hoc ipso nomine præfer-
tim eam complectere, illud cum animo
tuo reputans, quod in cæteris etiam rebus
id quod cum laboribus ac sudoribus partū
est, quamuis alioqui exiguum sit, iucun-
dus & suavis existit: quod autem casu ac
sponte contingit, etiamsi magnum sit, in
contemptum tamen facile venit.

Zosimo Presbytero. 323.

Quandoquidem cohortationes atque
consilia multam vim habuerunt, quod
scilicet furiosum illud improbitatis stu-
dium, quo flagras, omni correctione for-
tius inuentum sit, ad vota rursus me con-
uerto. Faxit igitur Deus, ut ab hoc furore
abscedas, ac prudentem mentem induas.

Strategio monacho. 324.

Qui virtutem amant, ac sapietia studio
tenentur, inexplebili quadam cupiditate

xy

flagrantes diuinam hanc facem in animis suis excitare minimè intermittunt, hoc quidem pro seruo opere, alia autem omnia pro rebus leuioris operæ ducentes. Ac propterea parua ipsis esse videntur, quæ alij magna & ampla existimant: atque ea de quibus alij inter se digladiantur, risui habent, &, quæ alij suspiciunt, pedibus proculant, cælestiaque sola expetunt. Cû igitur ad huiusmodi chorum nomen tuum adscribere in animum induxeris, æquum profectò fuerit, te insomnem animæ oculum conseruare.

Serenus. 325.

Magna me admiratio tenet, qui fiat, ut cum prius ij, qui diuino sermone instituti erant, opes suas ad communem vtilitatem proposuerint, nunc contra nonnulli ex sermonis magistris & interpretibus (neque enim omnes condemnare fas est) communes opes ad se auertere non vereantur. Itaque ob huiusmodi absurditatem hoc effecerunt, ut illi etiam, qui offerre consueuerant, elanguerint. Nam cum Ecclesiæ thesauros in subditorum probitate animique candore reconditos esse oporteat, hoc ipsi fieri minimè sinunt.

Eidem. 326.

Si ij, qui sacris ordinibus initiati sunt, & ij, pro quibus sacerdotij munus obitur, in iisdem rebus versantur, quisnam diuinum numen placabit? Quocirca opus est ut pauperum thesauri in subditorum animis & voluntate recondantur, sacerdotes autè sacrosancto duntaxat ministerio dant operam: ut Deum, tum sibi ipsis, tum iis, qui sacerdotij sanctitatem sortiti sunt, omnia ea, quæ ad hanc vitam pertinent, tractare atque administrare conspicientes, religiosam pietatem excusserunt, non tam ipsi accusandi sunt, quàm negotiatores illi atque caupones, qui iniquam omnem & sceleratam quæstus faciendi rationem induunt. Nam si ipsi mores suos correxerint, spes est plebem quoque secururam esse.

ὁ ἀγαθὸς ἀποκρίσας τὸν θεὸν τὸ πῶς ἔργον ἐστὶν ἐαυτοῖς ἀνάπτοντες. τὸ πῶς ἔργον, τὰ δ' ἄλλα πάντα νομίζοντες εἶναι πάρεργα. μικρὰ γὰρ αὐτοῖς τὰ τοῖς ἄλλοις μεγάλα εἶναι δοκοῦντα φαίνεται, καὶ γὰρ τὰ θεομαχία, καὶ παρὰ τὰ ἀπόβλεπτα, καὶ τῶν ὑποκριτῶν μόνων ἐφίεται. εἰς τὸν ποῦτον τοῖνυ ἄρδον, ἢ αὐτὸς τελέσαι παρερημένος. ἀκοίμητον διακίς ἀνὴρ τὸ τῆς ψυχῆς ὄμμα ἀγαθῆσαι.

Σερίνα. 325.

Λίαν θαυμάζω πῶς ἄλλοτερον μὲν τὰ ἴδια ζήματα εἰς τὴν κοινὴν ἀφέλειαν, οἱ τῶν θεῶν λόγῳ μαθητευόμενοι ἀπέθεσαν, νῦν δὲ πῶς τὴν ὑψηλὴν τῶν λόγων. ἢ γὰρ πάντων καταψηφίζονται θεοῖς. τὰ κοινὰ σφείλειζονται τοῖς μῶσι. πεποιήσασιν γὰρ ἀπὸ ταύτης τῆς ἀτοπίας, ἢ τὸς καρποφορεῖν εὐθότας ἀπὸ ἀρχῆσαι. δὲν γὰρ ἐν τῇ εὐγνωμοσύνῃ τῶν ὑπηκόων ἀποκρίσας τὸς τῆς ἐκκλησίας θησαυροῦς, τὸ πῶς ἔργον ἐστὶν ἐαυτοῖς.

Τῶ αὐτῷ. 326.

Εἰ οἱ ἱερωμένοι, καὶ οἱ ὑποκρίτες ἱερωσύνην τελεῖται ἐν τοῖς αὐτοῖς πῶς ἐξιλᾶσται τὸ θεῖον. καὶ τοῖνυ ἐν μὲν ταῖς τῶν ἀρχιερέων γνώμῃς ἀποκρίσας τὸς τῶν πενήτων θησαυροῦς, τὸς δ' ἱερωμένους τῇ ἰεργίᾳ μὴ χολάζειν, ἵνα δωρηθῆεν εὐδὲς τὸ θεῖον ἐαυτοῖς τε καὶ τοῖς ὑπηκόοις καθεστῆν. οἱ δὲ θεοὶ οἱ λαοὶ τῶν τῆς ἱερωσύνης ἀγιστεῖαν κεκληρωμένους πάντα τὰ βιωτικὰ μεταχειρίζομενος, ἐξήμελωσαν τὴν εὐλάβειαν, οὐκ ἔστιν αὐτοῖς τοσοῦτον μεμνῆσθαι, ὅσον σκείνοις τοῖς ἐμπόροις, καὶ πηλιγαπήλοισ, ἢ πᾶσαν κινδοσὶν πρᾶγματῆας οὐδὲν ἀδικον. εἰ γὰρ τὰ κατ' ἐαυτὸς ἔτοι διορθῶσονται, ἐλπὶς ἐστὶν τὰ τῶν λαῶν ἔφεσται. Στρατηγ.